

syd, kan vi tilpasse vore opgaver hermed, og det koordinerer vi først og fremmest med briterne, som vi jo samarbejder med i det sydlige Irak.

Formanden:

Jeg har noteret to medspørgere. Først hr. Rune Lund som medspørger.

Rune Lund (EL):

Det første, jeg lige vil kommentere, er statsministerens, skal vi kalde det analyse af, hvad der foregår i det sydlige Irak, i Basraområdet, hvor det efter statsministerens opfattelse skulle gå ufattelig godt. Det går ikke ufattelig godt i Basraområdet. Der er masser af vold. Vi så jo også her før jul, hvordan 21 dansktrænede tolke blev likvideret ved højlys dag.

Den eneste grund til, at der er relativt fredeligt i Basraområdet, er jo, at militserne har fået frit spil. Alle sunnimuslimer er jo enten blev dræbt eller udrenset eller jaget bort, så hvis det ligesom er modellen for fred i Irak, må jeg sige, at så er det jo faktisk den model, der hedder: Slip helvedet løs i Irak. Jeg håber ikke, det er statsministerens model for en fredsproces i Irak.

Men mit spørgsmål handler egentlig om noget andet. Vi ser jo, at Baker-Hamilton-rapporten kommer i starten af december. Den siger: Dialog. Straks går statsministeren ud og siger: Dialog, dialog; hovedtænkningen er den samme som den, vi har i den danske regering. Så kommer Bush her den 10. januar og fremlægger en ny strategi, der siger: Konfrontation. Straks siger statsministeren – det gør statsministeren også her i dag: Konfrontation, konfrontation. Så er det ikke sådan, at statsministeren måske i virkeligheden slet ikke er interesseret i dialog eller konfrontation, statsministeren er bare interesseret i at sjoske lige i hælene på George Bush?

Kl. 13.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Alle, der har hørt efter, hvad jeg har sagt i dag, ved, at hr. Rune Lund fuldstændig fordrejer, hvad jeg har sagt. Jeg har jo ikke talt om konfrontation, tværtimod har jeg netop talt om politiske løsninger, diplomatiske løsninger, om dialog med alle, der vil medvirke konstruktivt. Det er faktisk, hvad jeg har sagt i alle svaromgange her i eftermiddag, så lad det nu være.

Jeg har ikke sagt, at det går ufattelig godt i det sydlige Irak. Der er da også masser af problemer. Men det går i hvert fald bedre end dengang, Saddam Hussein undertrykte irakerne i

den sydlige del af Irak, undertrykte dem politisk, undertrykte dem økonomisk, undertrykte dem socialt, forfulgte dem. I den forstand går det i hvert fald væsentlig bedre i det sydlige Irak nu, end det gjorde dengang.

Nej, det er ikke perfekt, men irakerne overtager gradvis ansvaret. Nu har de overtaget det i to ud af fire provinser; vi håber, at det snart gælder den tredje og derefter den fjerde provins, og så kan vi tilpasse vores soldaters opgaver herefter.

Rune Lund (EL):

Jeg kan godt se, at statsministeren med sin blomstrende udlægning af, hvor godt det går i Sydirak, er ved at prøve at danne baggrunden for at skulle forklare den danske offentlighed, at det ikke gør noget, at de danske soldater ikke kommer hjem inden for en overskuelig fremtid. Det er godt forsøgt, men det virker ikke.

Forskellen er, at da Saddam Hussein var ved magten, var det sunnimuslimerne, der undertrykte shiamuslimerne i Basra; i dag er det så lige præcis omvendt. Hvis det sydlige Irak er modellen for, hvordan man skal skabe fred i Irak, svarer det til, at man bare slipper militserne løs. Jeg håber søreme ikke, at det er statsministerens vision for, hvordan der skabes fred i Irak.

Med hensyn til diskussionen dialog kontra konfrontation vil jeg gerne spørge, om det så skal forstås sådan, at statsministeren mener, at Bushs nye strategi er et udtryk for, at man gerne vil lave en dialog med lande i regionen, herunder Iran og Syrien? Det ville efter min mening være en højst mærkværdig tolkning, men er det det, statsministeren mener?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg mener præcis, hvad jeg har sagt hele tiden, nemlig at lande i regionen, der vil medvirke konstruktivt, selvfølgelig bør inddrages. Hvis de ikke vil medvirke konstruktivt, ser jeg ikke nogen idé i at inddrage dem.

Når man hører hr. Rune Lunds beskrivelse af, hvordan situationen er i det sydlige Irak, kunne man næsten komme til at tro, at hr. Rune Lund ville anbefale, at de udenlandske tropper bliver.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvnald som medspørger.

Villy Søvnald (SF):

Hvis man læser opsummeringen i Baker-Hamilton-rapporten, kan man se, at den indledes med